

Številka: Up-426/15-13

Datum: 2. 11. 2017

**ODKLONILNO LOČENO MNENJE SODNIKA DDR. KLEMNA JAKLIČA K
SKLEPU ŠT. Up-426/15 Z DNE 18. 9. 2017**

Videz nepristranskosti sojenja – kdaj o tem (ne) presoјati?

Pritožnica med drugim zatrjuje kršitev pravice do nepristranskega sojenja iz 23. člena Ustave, in sicer zaradi *videza* nepristranskosti. Pritožničin bivši mož (sodnik Marko Bregar) in njegov prijatelj odvetnik Drago Šribar naj bi zoper pritožnico sprožila več kot 30 postopkov na sodišču v Krškem in Sevnici. Odvetnik Šribar naj bi v teh postopkih nastopal v vlogi pooblaščenca nasprotne stranke ali zasebnega tožnika. Prav tako isti odvetnik zastopa nasprotno stranko tudi v zadevi, v kateri pritožnica vlaga to ustavno pritožbo. Ob tako neobičajno intenzivnem domnevnem obravnavanju tožnice (30 zadev), in ob verjetnem poznavanju razmer, naj bi bivši sodnik s sodišča v Krškem pritožnici zaupal, da na sodišču v Krškem ne bo deležna poštenega sojenja. Sodnica Miljana Ribič, ki je v pritožničini zadevi sodila, naj bi bila tudi v rednem osebniem stiku s kolegom sodnikom Markom Bregarjem, pritožničinim bivšim možem. Sodišče pritožničini vlogi za izločitev kljub temu ni ugodilo, češ, da naj bi bili stiki med sodnikom Bregarjem in sodečo sodnico Ribič omejeni na občasne telefonske pogovore in srečanja na seminarjih. Nasprotno temu, pa naj bi nasprotna stranka v pritožničini zadevi dosegla, da se je izločila sodnica Edita Fabjan, ker naj bi mož sodnice Fabjan z nasprotno stranko v mladosti igral nogomet; to naj bi kazalo na različne standarde glede sicer dveh istovrstnih razlogov za izločitev na istem sodišču. V njenem prepričanju, da ji na sodišču v Krškem ne morejo soditi v skladu z videzom nepristranskosti, je pritožnico še dodatno utrdil dogodek dne 8. 10. 2014, ko je videla "glasno in veselo družbo v bifeju Saša nasproti sodišča v Krškem, ko je odvetnik Šribar gostil 6 sodnic, med njimi 3 sodnice, ki so sodile v mojih [tj. pritožničinih] primerih, tudi sodnica Miljana Ribič". Glede na navedene okoliščine naj bi bil kršen videz nepristranskosti v zvezi s sojenjem zoper pritožnico na sodišču v Krškem in še posebej glede sodnice Ribič, ki je sodila v pritožničini zadevi. Njena vloga za prenos krajevne pristojnosti je bila zavrnjena.

Ustavno pritožbo bi sprejel v obravnavo. Ne glede na končno odločitev o tem, ali je bilo videzu nepristranskosti v konkretnem primeru zadoščeno ali ne, gre za navajanje številnih objektivnih okoliščin, ki so vselej ključne za meritorno presojo o tem vprašanju. Ne gre za navajanje zgolj subjektivnih občutkov, ki ne bi imeli izkazane opore v objektivnih okoliščinah. Nasprotno, že dejstvo, da je sodeča sodnica s kolegom sodnikom oziroma bivšim možem pritožnice (s katerim je pritožnica v intenzivnem sporu) v občasnih telefonskih kontaktih, so objektivne in ne subjektivne okoliščine. Prav tako je objektivna okoliščina, da je odvetnik nasprotne stranke s sodečo sodnico očitno v prijateljskih stikih; v kolikor drži navedba o zasebnem druženju izven delovnega mesta, ki je konkretno opisana. Ne da bi se vnaprej opredeljeval do meritornega zaključka o tem vprašanju, ocenjujem, da bi zaradi navedb tovrstnih *objektivnih* okoliščin zadevo morali sprejeti v obravnavo in jo meritorno presojati predvsem glede navedenih objektivnih okoliščin. Po ustaljeni ustavnosodni doktrini se upošteveno vprašanje videza nepristranskosti postavi namreč ravno tedaj, ko pritožnik ne navaja zgolj subjektivnih občutkov, bojazni in hipotetičnih predvidevanj, ampak te občutke ravno utemelji z obstojem konkretnih objektivnih okoliščin, ki jih navede in ki bi lahko kazale na to, da bi razumni opazovalec lahko prišel do sklepa o nedovoljnji zagotovitvi videza nepristranskosti. Menim, da bi glede na obstoj tovrstnih objektivnih (in ne zgolj subjektivnih) okoliščin, o vprašanju videza morali vsebinsko odločiti. To se mi zdi še posebej pomembno zato, ker je po drugi strani videz nepristranskosti mogoče zlahka zavarovati; v dvomu sodišče prošnji za prenos krajevne pristojnosti ali izločitve ugodi in s tem na enostaven način in v celoti primer zavaruje pred dvomom o tako pomembni pravici, kot je pravica do nepristranskega sojenja. Zgolj dosleden pristop Ustavnega sodišča, ki ob obstoju objektivnih okoliščin oziroma njihovih navedb ne beži pred vsebinsko presojo le-teh, je v službi večanja zaupanja v slovensko pravno državo.

Ker na seji ti argumenti, kljub temu, da so bili izrecno izpostavljeni, niso bili argumentirano zavrjeni, sklepa ne morem podpreti.

DDr. Klemen Jaklič
Sodnik